

opusdei.org

Štvrtok 9. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na štvrtok 9. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: otázka
zákonníka; práca, obeta Bohu a
služba ľuďom; naša cesta nie je
osamelá.

06.06.2024

UPROSTRED Ježišovho rozhovoru so
saducejmi o vzkriesení mŕtvych je
prítomný zákonník. Keď videl, ako
dobro Pán odpovedal, pristúpil k
nemu a spýtal sa ho: „*Ktoré
prikázanie je prvé zo všetkých?* Ježiš

odpovedal: *Prvé je toto: „Počuj, Izrael, Pán, náš Boh, je jediný Pán. Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily!“* Druhé je toto: *„Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!“* Iného, väčšieho prikázania, ako sú tieto, niet“ (Mk 12, 28-31).

Na prvý pohľad sa Ježišove slová nezdajú až také nové, veď cituje Šému, ktorú každý Žid dobre pozná a opakuje ju niekoľkokrát denne. Človek má milovať Boha úplne: celou svojou náklonnosťou, celou svojou vôľou a plným nasadením svojej inteligencie. Kvôli hriechu však zažívame ťažkosti s takouto láskou k nášmu Pánovi, prežívame únavu z rozlišovania toho, čo je v každej situácii najlepšie. Svätý Josemaría v súvislosti s týmto cvičením voľby, ktoré neustále vykonávame, zdôraznil: „Sloboda nadobúda svoj skutočný zmysel, iba ak slúži pravde,

ktorá oslobodzuje, keď sa stravuje hľadáním nekonečnej Božej Lásky, uvoľňujúcej nás zo všetkých našich závislostí. Každým dňom viac túžim na plné hrdlo zvestovať tento nesmierny poklad kresťanstva: *účasť na slobode a sláve Božích detí!* (Rim 8, 21). Tam smeruje dobrá vôľa, ktorá nás učí usilovať sa o *dobro, potom, čo sme ho odlíšili od zla* (Sv. Maxim Vyznavač, *Capita de charitate*, 2, 32, PG 90, 995)^[1].

Na Ježišovej odpovedi prítomným je pozoruhodné, že túto totálnu lásku k Bohu spája s láskou k blížnemu; dokonca ide tak ďaleko, že hovorí, že „na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci“ (Mt 22, 40). Sám Kristus bol prvým, kto dal príklad: staral sa o chorých a núdznych, poskytoval pokrm pre dušu i telo tým, ktorí ho nasledovali, staral sa o tých, ktorí ho o to prosili... Poslednú noc, ktorú strávil so svojimi apoštolmi, im poskytol službu

vyhradenú pre otrokov: umyl im nohy, aby im ukázal, ako sa majú správať. Ježiš celkom jasne hovorí, aký je „poriadok lásky: Boh, druhí a ja“^[2]. V modlitbe môžeme spolu s Pánom uvažovať, či sú tieto postoje tým, čo dnes motivuje naše túžby a plány.

NEMÁME veľa podrobností o Ježišovom živote pred jeho verejným kázaním. Markovo evanjelium nám hovorí, že pracoval ako remeselník (porov. Mk 6, 3), čo nás vedie k domnienke, že mohol vykonávať početné zákazky pre obyvateľov Nazareta. Ježiš pracoval kvalifikovane, aby poskytol čo najlepšie služby. Tento spôsob konania, ktorý sa pravdepodobne naučil od Jozefa, nám naznačuje základný postoj všetkých kresťanov: pracovať v duchu služby a s túžbou

prispieť k dobru a starostlivosti o iných. Zakladateľ Opus Dei v tejto súvislosti povedal, že „Jozefova práca nebola činnosťou, ktorá by sledovala len vlastnú sebarealizáciu; hoci jeho činorodý život práce z neho iste vyformoval zrelú a výraznú osobnosť. Patriarcha pracoval s vedomím, že plní Božiu vôľu, a myslel pritom na dobro svojich drahých, Ježiša a Márie, ako aj dobro všetkých obyvateľov malého Nazareta“^[3].

Ježiš ako dieťa mohol vidieť, ako Jozef premieňa prácu na skutok lásky k Bohu a služby ľudstvu. Život svätého patriarchu sa určite formoval týmto spôsobom, pretože sa venoval podpore svojej rodiny každodenným vykonávaním manuálnej práce. V podstate reakcia zákonníka na odpoveď, ktorú mu dal Pán, dáva zmysel dňom Pánovej skrytej práce, ako aj etape kázania: „Dobre, Učiteľ, správne si povedal: „Jediný je a

okrem neho iného niet; a milovať ho z celého srdca, z celého rozumu a z celej sily‘ a ‚milovať blížneho ako seba samého‘ je viac ako všetky zápalné a ostatné obety“ (Mk 12, 32-33).

Svätopisec si uvedomuje, že láska k blížnemu je to najlepšie, čo možno Bohu obetovať, a že je to obeta, ktorú môžeme prinášať neustále, vo všetkom, čo robíme. Takto sa starostlivosť o naše vzťahy s druhými stáva cennejšou ako obety, ktoré môžeme priniesť, pretože sa pripájame k láske, ktorá spája Ježiša s Bohom Otcom a je zdrojom jeho služby každému človeku. Naše úlohy sa stávajú hodnými a príjemnými obetami Bohu, keď vyjadrujú túto Božiu starostlivosť o našich blížnych a tých, pre ktorých pracujeme. Ako povedal svätý Josemaría: „Nech je naša láska láskou obetavou, každodennou, pozostávajúcou z nespočetných drobných prejavov

porozumenia, tichej obety,
nepovšimnutého sebadarovania. To
je *bonus odor Christi*, Kristova
lúbezná vôňa, ktorá spôsobila, že tí,
čo žili spolu s našimi prvými bratmi
vo viere, mohli povedať: *Pozrite, ako
sa milujú!* (Tertulián, *Apologeticus*, 39
PL 35, 1732)^[4].

JEŽIŠ sa zvyčajne prejavoval v
spoločenstvách ľudí. Keď trávil čas
modlitbou v samote, vieme, že sa do
veľkej miery prihováral za seba a za
príchod kráľovstva v mene ľudí
(porov. Lk 11, 1-4). Láska k Bohu nás
neizoluje od druhých, ale obracia sa
aj na ľudí okolo nás. „Veď kto
nemiluje brata, ktorého vidí,“ píše
svätý Ján, „nemôže milovať Boha,
ktorého nevidí. A toto prikázanie
máme od neho: aby ten, kto miluje
Boha, miloval aj svojho brata“ (1 Jn 4,
20-21). S niektorými ľuďmi môže byť

ľahšie milovať ich, s inými však budeme narážať na možno pretrvávajúce ťažkosti: každý človek je iný, má svoj vlastný charakter, záujmy, spôsob bytia a nahromadené skúsenosti. V každom prípade nás Ježiš naučil, ako posilniť spoločenstvo ľudí. „Pokiaľ existuje brat alebo sestra, pred ktorými si zatvárame srdce, stále sme ďaleko od toho, aby sme boli učeníkmi, ako to od nás žiada Ježiš. Jeho božské milosrdenstvo nám však nedovoľuje, aby sme sa nechali odradiť, ale skôr nás vyzýva, aby sme každý deň začínali odznova dôsledne žiť podľa evanjelia“^[5].

Prvé úsilie sa môže týkať našich najbližších: príbuzných, priateľov, kolegov v práci... Túžba pripodobniť sa Kristovi nás povedie k tomu, aby sme sa starali o potreby druhých a snažili sa odložiť bokom pohodlnosť či sebecko. Tento postoj nám zároveň umožní objaviť to, čo pre

nás robí aj Pán a ľudia, ktorí nás milujú: „Len moja ochota pomáhať druhým, prejavovať im lásku, ma robí citlivým na Boha. Iba služba blížnemu mi otvára oči pre to, čo Boh robí pre mňa a ako veľmi ma miluje“^[6]. Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby nám pomohla mať srdce ako ona, aby sme milovali Ježiša a všetkých našich bratov a sestry.

[1] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 27.

[2] Svätý Josemaría, *A solas con Dios*, bod 155.

[3] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 51.

[4] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 36.

[5] František, *Anjel Pána*, 25-X-2020.

[6] Benedikt XVI, *Deus caritas est*, bod
18.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/stvrtok-9-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/stvrtok-9-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (04.03.2026)